

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 37:

Forespørgsel til statsministeren og udenrigsministeren [om EU's fremtid].

Af Charlotte Antonsen (V), Henrik Dam Kristensen (S), Kristian Thulesen Dahl (DF), Lars Barfoed (KF), Villy Søvndal (SF), Elisabeth Arnold (RV), Søren Søndergaard (EL) og Jann Sjørnsen (KRF).

(Forespørgslen anmeldt 24/1 2003).

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg Tingets samtykke dertil som givet. (*Ophold*). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 114: Forslag til lov om ændring af lov om statens voksenuddannelsesstøtte (SVU). (Udvidet adgang til forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning).

Af Frank Jensen (S) m.fl.

(Fremsat 6/12 2002).

Lovforslaget sattes til behandling

Forhandling

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs):

Med lovforslag nr. L 114 har Socialdemokraterne fremsat et forslag om lov om ændring af lov om statens voksenuddannelsesstøtte, SVU. Lovforslaget indebærer tre ændringer af reglerne om SVU, to ændringer af selve loven og én ændring af de administrative forskrifter.

For det første foreslås en udvidelse af adgangen til SVU for 20-24-årige, således at de også vil kunne få SVU til ordblindeundervisning efter lov om specialundervisning for voksne.

Hertil skal jeg bemærke, at et hovedmål for voksenuddannelsesreformen fra 2001, som forberedende voksenundervisning, FVU, og SVU er en del af, var at målrette den offentlige indsats mod kortuddannede voksne.

Udgangspunktet for definitionen af voksne var, som det også er kendt fra mange andre områder, en generel aldersgrænse på 25 år. Grund-

tanke var, at vilkårene for deltagelse i uddannelse for unge indtil 25 år som udgangspunkt må følge vilkårene i det ordinære uddannelsessystem.

Unge mellem 20 og 24 år blev imidlertid omfattet af loven, dog alene til FVU, som der er mulighed for at tilrettelægge for ordblinde deltagere og alene i op til 18 uger inden for en øvre grænse på 30 uger. Baggrunden var et konkret ønske om parallelitet til lov om godtgørelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse, for så vidt angår adgangen til kurser med parallelt indhold.

For det andet foreslås, at målgruppen for SVU til FVU og ordblindeundervisning udvides, således at også personer med en erhvervsrettet længerevarende uddannelse, dvs. faglærte, får adgang til støtte. Personer med korterevarende erhvervsrettede uddannelser kan allerede få SVU.

Som sagt var det i finanslovaftalen for 2000 om en voksenuddannelsesreform mellem den daværende regering, CD og SF og med tilslutning fra Enhedslisten målet, at indsatsen i højere grad blev målrettet mod de helt kortuddannede voksne.

I definitionen af kortuddannede blev personer med en kompetencegivende ungdomsuddannelse, herunder personer med en erhvervsuddannelse, ikke omfattet. Det mente den daværende regering dengang var personer uden en ungdomsuddannelse, dvs. de ufaglærte. Det er jeg principielt set helt enig i, og det mener jeg også at forslagsstillernes tal viser, i og med at frekvensen af dårlige læsere er mere end tre gange så høj for ufaglærte som for faglærte. Personer, der én gang har taget en kompetencegivende ungdomsuddannelse, må som udgangspunkt følge de grundlæggende almene uddannelser i fritiden eller aftale løn under uddannelse med arbejdsgiverne.

For det tredje foreslås der en administrativ ændring, således at den ugentlige nedsættelse af arbejdstiden, for at der kan ydes SVU til deltidsuddannelse, mindst skal være på 3 timer i stedet for de nuværende 6 timer.

Hertil skal jeg nævne, at den nedre grænse for det ugentlige antal undervisningstimer på 6 timer naturligvis er fastsat arbitrært, men alligevel med en god begrundelse. Baggrunden var en overbevisning, som jeg deler, om, at den enkelte voksne selv må tage ansvar for meget kortvarige undervisningstilbud, og at disse må kunne klares i fritiden.